

under Paaskud af, at det er Husflidsfrembringelser, uagtet det er klart, at Husfliden ikke producerer saa Meget, og at Varerne i Reglen ere Saandværks- eller Fabriksvarer. Udvalget har beffæstiget sig meget med at finde et Middel herimod; men det er ikke lykkelig Udvalget at komme til et bestemt Resultat, og man har derfor indskrænket sig til at gjøre en Hensætning desangaaende. Det har været bragt paa Tale, om ikke Husflidsprodukter kunde stemples og saaledes bedre kontroleres som saadanne; men Udvalget turde ikke vove at gaa ind derpaa af Frygt for, at det skulde medføre for mange praktiske Ulemper; det ærede Medlem har ved sit Forslag rammet Sammenet paa Hovedet; men hvorvidt den høitærede Indenrigsminister vil gaa ind derpaa, ville vi jo nu faae at høre. Det forekommer mig, at der kunde være Spørgsmaal, om man ikke kunde give Vædringsforslaget en lille Tilspøelse, om man nemlig ikke, naar det hedder: „vævede, uldne og linnede Varer maa ifkun ombæres til Salg af dem, som selv have tilvirket Varerne“ kunde tilføie: „eller godtgjøre, at disse ere Husflidsprodukter.“ Jeg indser imidlertid nok, at der kan gjøres Indvendinger imod denne Tilspøelse; men derved vilde man have i alt Fald den Fordel, at Bevisbyrden kom til at paahvile dem, der gaa omkring med Varerne, hvilket betydelig vilde lette Sagerens Behandling for Domstolene. — Hertil kan jeg indskrænke mig for Diebliffet.

J. Andersen: Da den ærede Stiller af Forslagene til § 2 og § 9 (Drenbøll) talte, begjærede jeg Ordet for at faae en nærmere Udtalelse af ham. Den er nu fremkommen, men er dog endnu ikke tydelig nok for mig. Det var, som bekendt, allerede ved Betingelsen af Loven af 2den Juli 1870, at vi første Gang fik Forbrugsforeningerne ind i Lovgivningen. Nu er det vel bekendt, at denne Løvs Bestemmelser ere gjorte til Gjenstand for høist forskjellig Fortolkning, idet nogle Politimestre have fortolket den saaledes, at Forbrugsforeningerne for at faae Næringsbevis til at drive Brændevinshandel skulde have Udsalgssted mindst 1½ Mil. fra Kjøbstaden, hvorimod andre Politimestre have fortolket den saaledes, at Forbrugsforeningerne skulde have Næringsbevis, hvor som helst de have deres Udsalg, dog at de naturligvis kun maa forhandle til deres egne Medlemmer. Forslaget til § 2 gjør dette efter min Mening ikke klarere; det staar endnu lige utydeligt hen. Saa vidt jeg erindrer, er der en ministeriel Resolution, som synes at give den sidst nævnte Fortolkning Medhold; men den synes mig i sig selv ikke klar. Jeg kan være enig med den ærede Forslagsstiller deri, at han har forstaaet at hugge Knuden over, og jeg er altsaa enig med den ærede Formand i, at, hvis Forslaget til § 2 vedtages, vil der ikke mere være Spørgsmaal om, at Forbrugsforeninger

kunne faae Næringsbevis uden Hensyn til Afstanden; det er min Opfattelse af dette Vædringsforslag; jeg veed ikke, om den er rigtig, men jeg haaber, at den ærede Forslagsstiller vil sige det. Er den rigtig, saa kan jeg paa ingen Maade gaa ind derpaa; thi saa kunne vi med andre Ord sige: Der maa ingen Forbrugsforening oprettes nærmere end 1½ Mil. fra Kjøbstaden, saa ere vi paa det rene med Sagen, saa er der ingen Kvalm. Det synes jo ganske vist det ærede Medlems Forslag at sige, men det er dog noget uklart. Jeg skal hentsille, om det ikke vilde være rigtigt at lade disse Paragrafer gaa ud og give en særlig Lov for Forbrugsforeninger, hvad jeg ogsaa tidligere har hentydet til. — Med det Samme, jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at omtale nogle andre af de stillede Vædringsforslag. Jeg vil da først sige, at jeg vil stemme imod det af det samme ærede Medlem (Drenbøll) stillede Forslag til § 9; det er ganske vist, at der i denne Henseende drives Ulovligheder, det lader sig ikke benægte; men ved en saadan Bestemmelse som den foreslaaede affkære vi dem, som hidtil have haft en lovlig Ret, deres lovlige Erhverv. Naar nogle enkelte Personer her overskride det Lovlige, saa kan det Samme jo siges i mange andre Retninger; men fordi enkelte overtrede Loven, skal saa Alting forbydes? Naar f. Ex. Sagtretten overskrides, skulde den saa helt forbydes? Det lader sig ikke gjøre. Vi have jo Politii, netop for at det skal paafæ, at der ikke begaaes Ulovligheder. Der gaar mange Penge af Statens Borgers Lomme til at holde Politii for; og det skal bestille Noget. — Jeg stemmer for det Forslag, som gaar ud paa at lade § 4 udgaa; denne Paragraf bestemmer jo, at der skal udredes samme Betaling for Næringsbevis paa Landet som i nærmeste Kjøbstad i samme Provinds. Hvorfor da ikke ogsaa tage Kjøbenhavn og Kjøbstæderne under Et; hvorfor skulde vi endnu beholde den Bestemmelse, at der skal betales forskjelligt i Hovedstaden og i Provindserne? — Hvad angaar Markederne, da vilde jeg kunne have gaaet ind paa at give Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til at hævde Krammerkederne, hvor de fandt det rigtigt, men jeg kan ikke gaa ind paa at slaae en tyk Streg over dem alle. Naar det er udtalt af den ærede Ordfører, at vi endnu beholde Kreaturmarkederne, saa kunde man virkelig med god Grund spørge, om det ikke vilde være rigtigt, da Kreaturmarkeder og Handel med Kreaturer og Landmandsprodukter hovedsagelig ere til for Landmandens Skyld, at henlægge disse Markeder til andre Stæder end til Kjøbstæderne. Efter Kommunikationsmidlernes nuværende Udvikling vil det være rigtigere at holde Kreaturmarkederne paa andre Stæder, end at trække dem hen til en affides liggende Kjøbstad, som netop ved at ligge langt borte fra en Jernbane er kommen til at ligge i en uheldig Krog. Jeg kan derfor ikke være med til at stemme for det For-